HAINA DE NUNTĂ

„Prietene”, i-a zis el, **„cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?”**
„Căci mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi.” (Matei 22:12,14)

Petru Loga

„Prietene”, i-a zis el, **„cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?”** Omul acela a amuţit. Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: „Legaţi-i mâinile şi picioarele, şi luaţi-l şi aruncaţi-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor.

„Căci mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi.” (Matei 22:12,14)

Te sfătuiesc **să cumperi de la Mine** aur curăţit prin foc, ca să te îmbogăţeşti; **şi haine albe, ca să te îmbraci cu ele,** şi să nu ţi se vadă ruşinea goliciunii tale; (Apocalipsa 3:18)

Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în **haine albe.** Nu-i voi şterge nicidecum numele din cartea vieţii. (Apocalipsa 3:5)

Cuprins

Planul lui Dumnezeu cu omul 4
Credința vie – Faptele credinței 7
Atras de frumusețea lui Hristos - Noul Legământ 10
Jertfa de la cruce 11
Nașterea din nou – Începutul uceniciei 12
Cuvântul lui Hristos 13
Scopul Cuvântului 14
Vom exemplifica trei învățături 14
Planul lui Dumnezeu 15
Haina de nuntă 16
Lucrarea Duhului Sfânt 17
Înfrânarea poftelor: 18
Îndelunga răbdare 19
Se cuvine să ne punem câteva întrebări: 21
Încheiere: 22

Planul lui Dumnezeu cu omul

Credem că cel mai important lucru din această viață scurtă pe care o trăim este ca să cunoaștem planul lui Dumnezeu cu privire la noi oamenii, să cunoaștem ce scop a avut Dumnezeu când l-a creat pe om. Este extrem de important să cunoaștem de ce ne naștem, și de ce trăim această scurtă viață pe pământ.

Observăm că atunci când suntem puși să dăm un răspuns cu privire la ce va fi după ce se consumă această viață și ce trebuie să facem pentru a avea acces în Împărăția lui Dumnezeu, marea majoritate a oamenilor nu cunosc ce spune Cuvântul lui Dumnezeu în privința aceasta.

Încredințarea generală este că dacă Îl admirăm pe Dumnezeu pentru ce a făcut pentru noi, dacă credem în jertfa de la cruce, dacă ne vom mărturisi păcatele, dacă vom avea o formă de evlavie vom obține mântuirea care constă doar în iertarea păcatelor.

Se pare că foarte puțini conștientizează că pocăința și credința în jertfa de la cruce sunt doar câteva din lucrurile pe care omul trebuie să le facă la începutul vieții de credință. Se observă ușor că lipsa de cunoștință a Scripturilor este unul din lucrurile care îl țin pe om în această ignoranță. (Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Matei 22:29)

Majoritatea dintre noi se opresc la pocăință, la lucrarea de la cruce... la legământul în apa botezului, la iertarea păcatelor. Aici se oprește pentru mulți lucrarea de mântuire, fără să se conștientizeze că în planul lui Dumnezeu este prevăzută atât restaurarea cât și ajungerea la statura de om mare, respectiv la desăvârșirea caracterului omului.

Aproape nimeni nu înțelege că pentru a fi găsiți vrednici de viața care ne așteaptă în Împărăția Sa veșnică, trebuie să creștem ca să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci... păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, până vom ajunge toți la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:11-13)

Acest plan al lui Dumnezeu a fost făcut în veșnicii, înainte de a fi creat omul. Scopul Tatălui ceresc a fost de a face frați Domnului Isus și este cel mai complex și măreț plan întocmit vreodată.

Din citirea Scripturii putem vedea că Dumnezeu a avut în vedere nu doar crearea unor ființe superioare îngerilor, ci scopul Lui a fost să facă o ființă în care să se manifeste natura Lui; care să fie după chipul și asemănarea Sa. A creat o ființă cu totul deosebită de tot ce a creat până atunci. (Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu. Geneza 1:26-27)

Putem afirma cu certitudine că atunci când Dumnezeu l-a creat pe om a avut un scop total diferit de cel cu privire la îngeri, care au fost creați cu statut de slujitori. Dumnezeu a hotărât să facă frați Domnului Isus, să populeze Împărăția Lui cu ființe care să fie asemenea Fiului Său.

Dacă primul om a fost înșelat de Satan și păcatul lui a trecut asupra tuturor, aceasta nu înseamnă că în planul lui Dumnezeu s-a strecurat o greșeală. Toate lucrurile s-au întâmplat așa cum a fost prevăzut în acest plan făcut în veșnicii, pe care Dumnezeu l-a pus la punct până în cele mai mici detalii.

Dumnezeu începe această lucrare de refacere a chipului lui Hristos în om la momentul nașterii din nou și are toată puterea să ne aducă la desăvârșirea cerută de standardul Împărăției Lui. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6)

Planul lui Dumnezeu nu se limitează doar la o mântuire ieftină, care stă doar în pocăință și în iertarea de păcate, ci prevede refacerea chipului lui Dumnezeu în noi (dezbrăcarea de omul cel vechi și îmbrăcarea cu omul cel nou) și aducerea noastră la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Efeseni 4:13)

De aceea, pentru om este extrem de important să cunoască: de ce trebuie să fie atras de frumusețea caracterului lui Hristos, de ce trebuie să-L iubească, de ce trebuie să se pocăiască, și de ce trebuie să se lepede de sine și să se încreadă în Cuvântul lui Hristos!

Scriptura ne arată că pentru reabilitarea omului, Dumnezeu a inclus în planul Său aceste patru mari lucruri, ele fiindu-ne strict necesare pentru mântuirea sufletului.

Prin urmare vom încerca să detaliem aceste patru puncte esențiale în procesul mântuirii omului, toate fiind la fel de importante.

Credința este unul din lucrurile de mare importanță înaintea lui Dumnezeu, fără ea nu poate fi vorba de mântuire. (Şi fără credinţă este cu neputinţă să fim plăcuţi Lui! Evrei 11:6)

În ceea ce privește ce înseamnă ”să crezi în Domnul Isus”, observăm cu tristețe că astăzi această credință este înțeleasă în mod greșit de tot mai mulți oameni.

Una din înțelegeri pe care o auzim tot mai des este: Crede că Domnul Isus este Mântuitorul tău personal, crede în jertfa Lui, crede că a murit pentru iertarea păcatelor tale, că a înviat... și ești mântuit. Evanghelia lui Hristos este deseori redusă la doar câteva cuvinte despre jertfa și învierea Domnului.

Să ne întrebăm: Este suficient să credem doar aceste minime lucruri? Oare la această „Evanghelie” s-a referit Domnul Isus când a poruncit să fie propovăduită la orice om? (... propovăduiţi Evanghelia la orice făptură. Cine va crede şi se va boteza, va fi mântuit. Marcu 16:15, 16)

Să ne întrebăm cu seriozitate: Credința în jertfa și învierea Domnului, mântuiește chiar dacă credința nu lucrează împreună cu faptele mele? (Fraţii mei, ce-i foloseşte cuiva să spună că are credinţă, dacă n-are fapte? Poate oare credinţa aceasta să-l mântuiască? Iacov 2:14)

Putem observa că majoritatea oamenilor au o credință mentală, despre care spune Sfânta Scriptură că **este moartă**, fiind asemănată cu credința dracilor. (Tot aşa şi credinţa: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăşi. Tu crezi că Dumnezeu este unul, şi bine faci; dar şi dracii cred... şi se înfioară! Iacov 2:17, 19)

Dacă Scriptura spune că această credință moartă o au și dracii, atunci trebuie să fie și **”o credință vie”** pe care ei nu o au, prin care ne facem plăcuți lui Dumnezeu.

Dumnezeu când l-a creat pe om l-a înzestrat cu capacitatea de a gândi, de a raționa, de a crede, de a face hotărâri, de a admira, de a iubi și de a alege. Aceasta este pentru că a hotărât mai dinainte în planul Său să fim asemenea Lui. (Pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a şi hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel Întâi Născut dintre mai mulţi fraţi. Romani 8:28-29)

Dumnezeu ne-a creat și ne-a înzestrat cu aceste capacități, și este responsabilitatea noastră să le întrebuințăm, să lucrăm împreună cu El, pentru a ajunge la statura hotărâtă de El. Acesta este cel mai înalt lucru la care omul poate aspira. (Să vă îmbrăcaţi în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Am fost înzestrați cu capacitatea de a crede și observăm că orice om care este sănătos psihic întrebuințează această capacitate foarte des în activitățile zinice.

Se poate observa ușor legătura strânsă între informațiile care ajung la urechea noastră și faptele rezultate în urma a ceea ce auzim și ce credem cu privire aceste informații. Pentru a arăta această legătură vom folosi o ilustrație:

–În perioada când sunt elev în școală, învăț despre dezastre naturale. Aflu multe detalii despre furtuni, uragane, care fac ravagii, devastează totul în calea lor, aduc inundații și fac sute sau mii de victime. Sunt învățat că dacă apare o asemenea situație, pentru a te putea salva trebuie să te oprești din lucrul tău și să te refugiezi într-un adăpost.

Fiecare dintre noi la auzirea acestor informații are capacitatea, să le creadă ca fiind adevărate sau să le considere false. Dumnezeu a pus în noi toți, capacitatea de a analiza și de a crede, pe baza căreia omul poate să creadă sau nu informațiile primite. În acest stadiu pasiv, când doar mă informez, chiar dacă voi crede acele informații, ele nu mă implică la acțiune. Această credință cu privire la acele informații este bună, și bine fac dacă cred, dar este o credință pasivă sau moartă, o credință care nu îmi cere fapte.

– Mai târziu în viață, la un moment dat mă aflu în oraș să rezolv o problemă urgentă care nu suferă amânare și trec printr-o zonă unde reprezentanți ai autorităților orașului, înștiințează populația de apropierea unei furtuni de mari proporții care se va abate asupra localității. Ei dau și instrucțiunile necesare cu privire la modul de salvare.

În localitatea mea nu au mai fost asemenea dezastre și nu m-am confruntat până acum cu asemenea lucruri. La auzirea acestei știri grozave despre dezastrul care va veni, trebuie să fac o hotărâre. Pot să nu cred această avertizare, sau să o cred și să intru în alertă.

Dacă nu dau crezare avertizării, informațiile din școală pe care le am despre furtuni nu-mi vor folosi la nimic. Dacă dau crezare veștii, această credință mă va obliga să intru în acțiune și să folosesc instrucțiunile autorităților pentru a mă salva.

Astfel în situația acestui eveniment teribil (a furtunii iminente), capacitatea mea de a crede se poate manifesta prin:

Necredință – nu cred că poate să vină o asemenea catastrofă pe la noi; îmi văd mai departe de treabă și nu fac nimic pentru a-mi proteja viața.

Credință pasivă sau moartă – dau crezare veștii și sunt mulțumitor persoanei care m-a informat. Dar mai amân, ca să-mi rezolv problemele urgente, nesocotind mesajul adus. Nesocotesc instrucțiunile de salvare, și nu mă refugiez într-un adăpost. Hotărăsc că mă voi adăposti și eu undeva într-un loc mai protejat, dar nu într-un adăpost sigur cum indică autoritățile.

Credință autentică sau vie – atunci când primesc aceste informații care mă obligă la acțiune, le cred ca fiind adevărate. Intru în stare de alertă, las tot ce aveam de făcut, decid să acționez, îmi implic voința, și fac ce se impune într-o asemenea situație. Accept planul de salvare al autorităților și îl pun în aplicare.

Salvarea mea va depinde de prezența mea în adăpostul indicat de autorități. Dar ca să ajung în el trebuie să fac mai multe lucruri. Să cred că avertizarea este reală. Să cred că autoritățile sunt reprezentate de acești oameni, apoi trebuie să mă încred în acești reprezentanți. Trebuie să accept planul ce conține instrucțiunile de salvare așa cum este întocmit de autorități, și să-l pun în aplicare.

În viața cotidiană este foarte clară legătura între ceea ce auzim, ceea ce credem și faptele care urmează în urma a ceea ce credem. Pot să fiu recunoscător și mulțumitor celui care mă înștiințează că viața îmi este în pericol, dar dacă nu fac nimic după ce aud, chiar dacă îl cred, îmi voi pierde viața.

Asemănător stau lucrurile și când este vorba de salvarea sufletului de la moartea veșnică. Foarte mulți aud despre pericolul de a-și pierde sufletul și când sunt chemați să se salveze, rămân la credința pasivă care le cere să creadă în lucrarea lui Hristos de la cruce, și să-I fie mulțumitor.

Similar cu ce s-a întâmplat în vremea lui Noe se întâmplă și acum.

În vremea când potopul era iminent, în primul rând partea lui Dumnezeu a constat în înștiințarea lui Noe cu privire la ce are să facă cu omenirea. Apoi i-a dat instrucțiuni în detaliu cum și ce trebuie să facă pentru a se salva, el și familia lui. (Iată cum s-o faci: corabia să aibă trei sute de coţi în lungime... Geneza 6:15).

Partea lui Noe nu a fost doar să creadă pe Dumnezeu în privința a ceea ce va veni. Dumnezeu nu i-a cerut numai o credință mentală, pasivă, ci i-a pus credința să lucreze. (Așa a și făcut Noe: a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu. Geneza 6:22) Această credință a lui Noe a lucrat tot ce i-a fost poruncit Dumnezeu.

Așa este și în cazul nostru. Domnul Isus ne înștiințează de mânia viitoare care se va revărsa peste lumea întreagă. Apoi pentru salvarea noastră ne dă instrucțiuni precise, pe care trebuie să le urmăm îndeaproape.

Trebuie să lucrăm pentru salvarea noastră cu o teamă sfântă, ca Noe la corabie, altfel credința pe care o avem în jertfa Lui, nu ne folosește la nimic. (Vrei, deci, să înţelegi, om nesocotit, că credinţa fără fapte este zădarnică? Iacov 2:20)

În ilustrația de mai sus furtuna simbolizează mânia lui Dumnezeu care va veni asupra omenirii, instrucțiunile autorităților sunt învățăturile lui Hristos, adăpostul este rămânerea în Cuvântul lui Hristos. (Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți întradevăr ucenicii Mei. Ioan 8:31)

Domnul Isus ne avertizează în privința sfârșitului credinței pasive, credinței care nu lucrează care este moartă. (De ce-Mi ziceţi: Doamne, Doamne! şi nu faceţi ce spun Eu? Vă voi arăta cu cine se aseamănă orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele, şi le face. Se aseamănă cu un om care, când a zidit o casă, a săpat adânc înainte, şi a aşezat temelia pe stâncă. A venit o vărsare de ape, şi s-a năpustit şivoiul peste casa aceea, dar n-a putut s-o clatine, pentru că era zidită pe stâncă. Dar cine aude şi nu face, se aseamănă cu un om, care a zidit o casă pe pământ, fără temelie. Şi s-a năpustit şivoiul asupra ei, ea s-a prăbuşit îndată, şi prăbuşirea acestei case a fost mare." Luca 6:46-49)

În paginile care urmează, vom încerca să evidențiem prin Cuvântul Scripturii legătura de nedespărțit dintre credință și supunerea/faptele credinței, parte ce îi revine omului care intră în legământ cu Dumnezeu.

Credința vie – Faptele credinței

„Credința vine în urma auzirii și auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos." (Romani 10:17) Aceasta presupune că trebuie să mă întâlnesc cu Domnul Isus, să-L aud, să-L admir, să-L iubesc și să mă încred în El, să mă încred în Cuvintele Lui. (Sămânța căzută în pământ bun, sunt cei ce aud Cuvântul, îl primesc, şi fac roadă: unul treizeci, altul şaizeci şi altul o sută ."Marcu 4:20)

Credința adevărată implică o încredere neclintită în Hristos, și în lucrurile cerești aduse de El. (Credinţa este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredinţare despre lucrurile care nu se văd. Evrei 11:1)

Trebuie să înțelegem că toate cuvintele/poruncile cărții Noului Legământ sunt obligatorii, nu opționale. Credința este chemată să lucreze, sau altfel spus este chemată să păzească Cuvântul lui Hristos. (Le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit,... „şi ei au păzit Cuvântul Tău." Ioan 17:8, 6)

„Şi prin aceasta ştim că Îl cunoaştem, dacă păzim poruncile Lui. Cine zice: „Îl cunosc" şi nu păzeşte poruncile Lui, este un mincinos, şi adevărul nu este în el." (1 Ioan 2:3, 4)

Cuvintele Domnului pe care le găsim în Evanghelie, nu sunt o culegere de texte ca să fim mai informați, ci sunt învățături/porunci care ne vor pune credința la lucru și la probă. Ex. „Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviţi celui ce vă face rău. Ci, oricui te loveşte peste obrazul drept, întoarce-i şi pe celalt.” (Matei 5:39)

Jertfa de la cruce nu ne va folosi la nimic dacă nu luăm seama la conținutul cărții Noului Legământ care este de fapt Cuvântul lui Hristos. (Pe cine Mă nesocoteşte şi nu primeşte cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi. Ioan 12:48)

Partea noastră: În acest legământ încheiat între Dumnezeu și om, credința trebuie să lucreze împreună cu faptele. Dumnezeu nu poate lucra cu o credință moartă. (Căci în Isus Hristos, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur n-au vreun preţ, ci credinţa care lucrează. Galateni 5:6; orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. 2 Corinteni 10:5)

Lucrarea de mântuire/desăvârșire este a Domnului, dar nu lucrează singur, ci împreună cu faptele credinței noastre, făcute în ascultare față de poruncile Lui. (Vezi că credinţa lucra împreună cu faptele lui. Iacov 2:22)

Domnul Isus ne spune că, dacă aude cineva Cuvintele Lui și le păzește, acela a zidit casa pe stâncă. Iar cine aude și nu le face a zidit casa pe nisip. (De ce-Mi ziceţi: „Doamne, Doamne !” şi nu faceţi ce spun Eu? Luca 6:46)

„Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, şi crede în Cel ce M-a trimis, are viaţa veşnică, şi nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viaţă.” (Ioan 5:24); „Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă păzeşte cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea.” (Ioan 8:51)

Faptele credinței noastre, care rezultă din păzirea poruncilor Domnului au ca rol formarea caracterului nostru, ca în finalul alergării pe pământ să fie asemenea cu al Domnului Isus. (Vezi că credinţa lucra împreună cu faptele lui, şi, prin fapte, credinţa a ajuns desăvârşită. Iacov 2:22; Dați-vă toată silința să uniți cu credința fapta, cu fapta, cunoștința. 2 Petru 1:5)

Credința lucrează împreună cu faptele noastre și prin ceea ce facem în ascultare de El, va modela chipul lui Hristos în noi. Faptele credinței, nu sunt făcute ca să ne răscumpărăm, sau ca să-L îmbunăm pe Dumnezeu, nici nu sunt ca să obținem răsplată, ci sunt faptele ascultării față de tot ce spune Domnul Isus pentru a ne asemăna cu El.

Faptele credinței lucrează la caracterul nostru, care trebuie construit pas cu pas. Așa cum s-a construit arca lui Noe, după instrucțiuni precise, unde nu putea să lipsească nici o scândură, așa trebuie construit și chipul lui Hristos în noi.

Dumnezeu lucrează la fiecare detaliu, și aceasta se poate face doar dacă avem statut de rob, prin faptele ascultării față de toate instrucțiunile/poruncile Lui.

„Dar acum, odată ce aţi fost izbăviţi de păcat şi v-aţi făcut robi ai lui Dumnezeu, aveţi ca rod sfinţirea, iar ca sfârşit: viaţa veşnică.” (Romani 6:22); „orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.” (2 Corinteni 10:5)

Prin această credință care lucrează, ne supunem voința Celui care este „Domnul nostru” și sub îndrumarea Duhului Sfânt, făcând ce ne spune El, ne însușim încetul cu încetul caracterul Domnului Isus, ne îmbrăcăm cu o haină nouă. (... i s-a dat să se îmbrace cu in subţire... Inul subţire sunt faptele neprihănite ale sfinţilor. Apocalipsa 19:8)

Crucea nu ne va fi de folos dacă pe noul drum, credința nu va lucra împreună cu faptele noastre. (... ce-i foloseşte cuiva să spună că are credinţă, dacă n-are fapte? Poate oare credinţa aceasta să-l mântuiască? Iacov 2:14)

Așa a fost și în vechime când evreii au beneficiat de mâna tare a lui Dumnezeu la eliberarea lor din robia Egiptului. Dar aceasta nu i-a dus în Canaan.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că nu le-a folosit la nimic pentru că pe drumul spre Canaan n-a găsit credință la cei ce au beneficiat de harul Lui. (Ni s-a adus o veste bună ca şi lor; dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credinţă la cei ce l-au auzit. Evrei 4:2; ... n-au putut să intre din pricina necredinţei lor. Evrei 3:19)

Fără o încredere neclintită în El până la sfârșitul drumului nostru, nu-i vom putea fi plăcuți Lui. (... aceia cari, când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie; dar n-au rădăcină, ci cred până la o vreme, iar când vine ispita, cad. Luca 8:13)

„Vă fac cunoscut, fraţilor, Evanghelia... pe care aţi primit-o, în care aţi rămas, şi prin care sunteţi mântuiţi, dacă o ţineţi aşa după cum v-am propovăduit-o altfel, degeaba aţi crezut". (1 Corinteni 15:1, 2)

De adaugat:

Pentru cei mai mulți definiția credinței din Evrei 11:1 rămâne o taină. (Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Evrei 11:1)

Cei mai mulți se gândesc că trebuie să aibă o încredere neclintită în lucrurile materiale care pot exista în Împărăția lui Dumnezeu sau în promisiunile lui Dumnezeu. Puțini sunt aceia care înțeleg că trebuie să avem o încredere neclintită în lucrurile cerești care privesc viața duhovnicească din Împărăția lui Dumnezeu. (Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești? Ioan 3:12)

Lucrurile cerești care se află în Împărăția lui Dumnezeu le găsim în Scriptură sub denumirea de lucrurile lui Dumnezeu sau lucrurile Duhului. Aceste lucruri sunt o imagine fidelă a naturii Împărăției cât și a inimii lui Dumnezeu.

Lucrurile de sus se împart în două categorii. În prima categorie regăsim poruncile lui Hristos care sunt materia primă și în a doua categorie regăsim lucrurile care definesc roada Duhului și care reprezintă produsul final. Duhul Sfânt ne îndeamnă să păzim poruncile Domnului și dacă ne lăsăm călăuziți de El, vom ajunge să avem roada Duhului. Mulți au auzit despre roada Duhului, dar puțini au experimentat umblarea lucrurile de sus care sunt roada Duhului. Ele pot fi cunoscute real, numai dacă le experimentăm prin păzirea poruncilor lui Hristos. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5; Și dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. 2 Ioan 1:6)

Cuvântul Scripturii ne spune să umblăm după lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu/de sus, nu după cele de pe pământ/de jos, pentru că aceste lucruri ne schimbă caracterul și aduc pacea. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1, 2)

Lucrurile de sus, pregătite de Dumnezeu pentru ca să umblăm în ele pentru a căpăta caracterul lui Hristos, sunt total diferite de lucrurile din lume, sunt lucruri care nu ajung la mintea omului mort spiritual. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. 1 Corinteni 2:9

Lucrurile de sus deși sunt atât de simple, sunt opuse lucrurilor pe care omul le caută; pentru mulți dintre noi acestea fiind o nebunie. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14) Domnul Isus ne dă ca exemplu cetatea Ierusalimului, care nu a cunoscut lucrurile cerești aduse de El, lucruri care puteau să-i dea pacea. (Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:42)

Prin această afirmație Domnul Isus ne atenționează la modul cel mai serios că mulți dintre noi vor fi în aceeași situație.

Cu tristețe, observăm că pentru mulți, Împărăția lui Dumnezeu cât și lucrurile din Ea, rămân o taină și nu reușesc să le cunoască.

Atenție mare! Dacă îl lăudăm din buze pe Dumnezeu pentru ce a făcut la cruce pentru noi, crezând că aceasta este suficient și nu acceptăm că trebuie să ne lepădăm de noi înșine și să ne supunem poruncilor lui Hristos, avem o credință moartă, doar o credință pasivă care nu mântuiește.

Dăm dovadă de necredință dacă nu credem că păzirea poruncilor Lui este o obligație ce ne revine în acest nou legământ. (Dacă orice abatere şi orice neascultare şi-a primit o dreaptă răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători faţă de o mântuire aşa de mare... Evrei 2:2, 3; Daţi-vă şi voi toate silinţele ca să uniţi cu credinţa voastră fapta; cu fapta... 2 Petru 1:5; Faceţi, deci, roade vrednice de pocăinţa voastră. Matei 3:8)

Atras de frumusețea lui Hristos - Noul Legământ

În tot mai multe adunări evanghelice se afirmă astăzi că această credință în jertfa de la cruce este partea mea în legământul pe care îl fac cu Domnul. Este o lipsă generală de interes pentru a cunoaște conținutul/poruncile Noului Legământ.

Iar în ce privește împlinirea acestor porunci, nu sunt considerate ca fiind obligatorii pentru mântuire.

În vechime, Dumnezeu a eliberat poporul din aspra robie a Egiptului apoi a încheiat cu ei un legământ prin care S-a angajat să îi ducă în țara Canaan.

Scriptura spune că Dumnezeu a dat prin Moise o carte a legământului (conținând condițiile Lui), pe care poporul trebuia să o accepte și să se oblige să o împlinească. (A luat cartea legământului şi a citit-o în faţa poporului. Ei au zis: Vom face şi vom asculta tot ce a zis Domnul. Exod 24:7). Vezi Exod 24:3, 9;

Astăzi Dumnezeu încheie cu noi un legământ nou și pentru aceasta a dat prin Domnul Isus cartea Noului Legământ care este Evanghelia/Cuvântul lui Hristos. (Voi pune cuvintele Mele în gura Lui, şi El le va spune tot ce-i voi porunci Eu. Şi dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele pe care le va spune El în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală. Deuteronom 18:18, 19)

În acest Nou Legământ (Evrei 8:13) avem angajamentul din partea lui Dumnezeu că ne va duce în Împărăția Lui și ne va da viață veșnică, dar nu necondiționat. Angajamentul din partea noastră în acest legământ/contract trebuie să fie tot supunerea și împlinirea. Pentru a putea intra în acest legământ cu Domnul, și eu va trebui să spun: Voi face şi voi asculta tot ce a zis Domnul.

Dumnezeu ne promite să înceapă cu noi această lucrare de mântuire și să o ducă la bun sfârșit. (Sunt încredinţat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi. Filipeni 1:6)

El va face acest lucru numai dacă omul va accepta obligațiile ce îi revin, respectiv să intre în supunere și să păzească poruncile care îi sunt date. (Dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea. Ioan 8:51; Cine ascultă cuvintele Mele, şi crede în Cel ce M-a trimis, are viaţa veşnică. Ioan 5:24)

Așadar partea lui Dumnezeu în acest legământ constă în:

– lucrarea lui Hristos de la cruce (în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:14),

– lucrarea Cuvântului Lui „fiindcă aţi fost născuţi din nou nu dintr-o sămânţă, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu şi care rămâne în veac. Şi acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie.” (1 Petru 1:23, 25); Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează... 1 Tesaloniceni 2:13) și

– lucrarea Duhului Sfânt (... prin spălarea naşterii din nou şi prin înnoirea făcută de Duhul. Tit 3:5; prin sfinţirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2)

Partea noastră în legământul încheiat cu Dumnezeu este:

– credința în El care înseamnă, să mă încred în El, în lucrarea Lui și în Cuvântul Lui. (...cine se încrede în El, nu va fi dat de ruşine. 1 Petru 2:6; Le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit. Ioan 17:8; Pe când vorbea Isus astfel, mulţi au crezut în El. Şi a zis Iudeilor, care crezuseră în El: Dacă rămâneţi în cuvântul Meu, sunteţi în adevăr ucenicii Mei; Ioan 8:30, 31)

– pocăința noastră care înseamnă, conștientizarea stării păcătoase, părere de rău și renunțare la viața din trecut. (... v-aţi dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui. Coloseni 3:9)

– lepădarea de sine, care înseamnă, să-L recunosc ca Stăpân cu autoritate deplină. Trebuie să-mi supun voia proprie, voii lui Hristos, să renunț să-mi mai guvernez eu viața. (... fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis. Ioan 6:38; Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea în fiecare zi, şi să Mă urmeze. Luca 9:23) Trebuie să accept ca învățăturile lui Hristos să mă conducă pas cu pas în fiecare zi. (...nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine. Galateni 2:20)

Jertfa de la cruce

Observăm că în zilele noastre există multă confuzie în privința rolului jertfei lui Hristos. Unii cred că este suficient doar să crezi în jertfa de la cruce, pentru mântuire fiind necesar doar ce a făcut Domnul Isus pe cruce, ca Mântuitor.

Iar alții se bizuie pe faptele lor, ajungând să nesocotească lucrarea crucii.

În primul caz omul consideră că pentru mântuirea sa, el nu poate face nimic, ci doar să se bizuie pe lucrarea de la cruce, neacordând importanță Cuvântul lui Hristos și lucrării de sfințire a Duhului. Cu alte cuvinte, învățăturile Domnului Isus și lucrarea Duhului nu sunt necesare pentru mântuirea sufletului.

În felul acesta învățătura Domnului este mutată pe un plan secundar, opțional. Ucenicia este și ea ceva opțional, nefăcând parte din procesul mântuirii. În cel de-al doilea caz se pune accent pe fapte, neglijând partea crucii și partea lucrării Duhului. (... au căutat să-şi pună înainte o neprihănire a lor înşişi, şi nu s-au supus astfel neprihănirii pe care o dă Dumnezeu. Romani 10:3)

Pentru a nu ne afla într-o extremă sau alta, este foarte important să știm care este rolul jertfei de la cruce! Să știm ce loc are crucea în planul de mântuire.

Credem că este foarte limpede pentru toți, că omul păcătos nu putea prin faptele lui bune să plătească prețul răscumpărării. (Efeseni 2:9)

Trebuia ca cineva fără păcat să moară pentru aceasta și acela a fost Domnul Isus. (... sfânt, nevinovat, fără pată, despărţit de păcătoşi. Evrei 7:26)

Scriptura ne spune că pentru a putea fi eliberați de sub stăpânirea Diavolului, pentru a putea fi spălați de păcate, pentru a ne împăca cu Dumnezeu, pentru a putea fi răscumpărați și pentru a fi posibilă încheierea Noului Legământ și strămutarea în Împărăția Lui, Fiul lui

Dumnezeu a acceptat să moară pe cruce. (... să-Şi dea viaţa ca răscumpărare pentru mulţi. Matei 20:28)

Lucrarea de la cruce este darul lui Dumnezeu pentru orice om care intră în legământ cu Domnul și se pocăiește de faptele lui rele, care se leapădă de sine, și se încrede în El. Jertfa de la cruce face posibilă iertarea păcatelor și răscumpărarea. (El... ne-a strămutat în Împărăţia Fiului dragostei Lui în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13)

Crucea face acest lucru ca să putem fi puși într-o stare nouă, în care El să poată lucra cu noi prin Duhul Sfânt la restaurarea noastră. (... sfinţirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2; Schimbaţi în acelaşi chip al Lui, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18) Crucea face posibil începutul uceniciei, intrarea în școala Lui.

Aflați în procesul de schimbare după chipul Lui, păcatele făcute fără de voie ne sunt curățate prin sângele lui Hristos. (Dar dacă umblăm în lumină... avem părtăşie unii cu alţii; şi sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăţă... 1 Ioan 1:7)

Crucea nu ne va fi de nici un folos dacă pe noul drum vom păcătui cu bună știință. (Dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoştinţa adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate. Cu cât mai aspră pedeapsă credeţi că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va păngări sângele legământului, cu care a fost sfinţit şi va batjocori pe Duhul harului? Evrei 10:26, 29)

Naşterea din nou – Începutul uceniciei

În învățătura Domnului Isus lepădarea de sine/supunerea voinței proprii marchează începutul uceniciei ca de altfel și nașterea din nou. (Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea în fiecare zi, şi să Mă urmeze. Luca 9:23)

Nașterea din nou nu are loc la auzirea unui mesaj care stârnește emoțiile, fără să fie prezent Cuvântul lui Hristos, pocăința, lepădarea de sine și credința. Nașterea din nou nu este o experiență sufletească emoțională, inexplicabilă.

Așa cum orice naștere biologică (fie plante, fie animale, fie om) are la bază o sămânță, așa este și nașterea din nou; nu se poate produce dacă nu are Învățătura lui Hristos/Sămânța ca element de bază.

La nașterea unei plante participă trei elemente principale: sămânța, pământul și apa. Similar cu nașterea plantei, Scriptura vorbește tot de trei elemente care participă la nașterea din nou.

Inima omului este asemănată cu pământul. (Sămânţa, care a căzut pe pământ bun, sunt aceia cari, după ce au auzit Cuvântul, îl ţin într-o inimă bună şi curată, şi fac rod în răbdare. Luca 8:15)

Cuvântul lui Hristos/învățăturile Lui din care pornește viața, este Sămânța. (Sămânţa, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11; El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului. Iacov 1:18)

Duhul Sfânt este al treilea element obligatoriu. Așa cum din sămânță nu încolțește planta dacă nu are apă, nici fără Duhul Sfânt nu începe viața nouă. (... prin înnoirea făcută de Duhul. Tit 3:5)

Domnul Isus ne spune că numai dacă vom urî omul vechi, dacă vom abandona lucrurile vechi, atunci vom putea începe o viaţa nouă și aceasta va fi o viață de ucenicie/rob al Lui. (Dacă vine cineva la Mine şi nu urăşte... chiar însăşi viaţa sa, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26) Nașterea din nou nu se produce fără ca eu să renunț la omul cel vechi și fără ca să mă supun lui Hristos. (V-aţi dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui. Coloseni 3:9)

Domnul intră în legământ cu noi numai atunci când renunțăm la voia proprie și acceptăm să ne supunem Învățăturilor lui Hristos.

Din acest moment pornește viața de ucenicie. Devenim ucenicii Lui din ziua când îl acceptăm în toate lucrurile ca Învățător și Domn. A fi ucenicul lui Hristos înseamnă să fii înscris în școala Lui, să înveți de la El lucrurile noi, de sus, și să ți le însușești, fiindu-ți strict necesare pentru viața din Împărăție. Devenim ucenicii Lui din prima zi de școală, din prima zi din noua viață.

Porunca Domnului pentru apostoli a fost: „Duceţi-vă şi faceţi ucenici... şi învăţaţi-i să păzească tot ce v-am poruncit. (Matei 28:19, 20) Sau cu alte cuvinte, i-a trimis să meargă să facă ucenici și să-i înscrie în școala Lui.

Dacă ne uităm la activitatea apostolilor, ei asta au și făcut. (... au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta şi au făcut mulţi ucenici. Fapte 14:21)

Ei au învățat pe oameni să se lepede de sine, să se supună lui Hristos și să păzească ce a poruncit El. Cine a făcut acest lucru a devenit ucenic în școala lui Hristos. (Pentru prima dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini. Fapte 11:26)

În școala lui Hristos, suntem robi lui Dumnezeu, Îi suntem supuși în toate lucrurile, ca să ajungem la sfinţirea noastră. (odată ce aţi fost izbăviţi de păcat şi v-aţi făcut robi ai lui Dumnezeu, aveţi ca rod sfinţirea, iar ca sfârşit: viaţa veşnică. Romani 6:22)

Nașterea din nou este începutul vieții de ucenic, iar rezultatul uceniciei și a lucrării lui Dumnezeu, este omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Atenție! Dacă lipsește unul din aceste elemente cum ar fi: Cuvântul/ sămânța, pocăința, credința și supunerea nu se poate vorbi de naștere din nou și de începerea vieții de ucenicie, unde Hristos este Învățător și Domn.

Cuvântul lui Hristos

Scriptura ne spune că suntem născuți din Cuvântul lui Hristos care este viu și lucrător. (Fiindcă aţi fost născuţi din nou nu dintr-o sămânţă, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Şi acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie. 1 Petru 1:23, 25) Dacă atunci când Cuvintele lui Hristos/sămânța sunt sădite în noi, luăm decizia de ascultare/supunere, va începe viața nouă. (... primiţi cu blândeţe Cuvântul sădit în voi, care vă poate salva sufletele. Iacov 1:21; Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, şi crede în Cel ce M-a trimis, are viaţa veşnică, şi nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viaţă. Ioan 5:24) „Cuvântul care s-a făcut trup” (Ioan 1:14) va veni să locuiască și să lucreze în inima noastră. (Dacă rămâneţi în cuvântul Meu, sunteţi în adevăr ucenicii Mei. Ioan 8:31; Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează şi în voi care credeţi. 1 Tesaloniceni 2:13)

Duhul Sfânt se va folosi de Cuvintele Domnului și va lucra cu noi, ceea ce va face ca noua viață să crească și să rodească. (Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăţa toate lucrurile şi vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu. Ioan 14:26)

Conform Scripturii, credința reală nu poate veni dacă nu auzim Cuvântul lui Hristos. (Credinţa vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos. Romani 10:17)

Trebuie să cunoaștem și să înțelegem la ce suntem chemați, și deplin conștienți să ne facem bine socotelile dacă vrem să mergem pe acest drum, sau nu. (Oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:33)

Dacă la auzirea Cuvântului lui Hristos, nu înțelegem la ce suntem chemați, cel rău vine și ia Cuvântul/sămânța și nașterea nu se mai poate pro-

duce. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăţie, şi nu-l înţelege, vine Cel rău şi răpeşte ce a fost semănat în inima lui. Matei 13:19)

Scopul Cuvântului

Cartea Noului Legământ nu are învăţături inutile care au fost scrise doar pentru evrei, sau pentru alte timpuri. Noul Legământ conține poruncile/ învățăturile lui Hristos, fiindu-ne strict necesare pentru formarea chipului Lui în noi. (Evanghelia slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Corinteni 4:4; Păstrează bine în inima ta cuvintele mele, păzește învățăturile mele și vei trăi! Proverbe 4:4)

Fiecare învățătură are rolul ei, nici una nu poate fi dată la o parte, toate sunt la fel de importante, doar prin ele pot ajunge la desăvârșire. (... fiţi dar desăvârşiţi, după cum şi Tatăl vostru cel ceresc este desăvârşit. Matei 5:48)

Unele sunt pentru a obține răbdare, altele pentru a obține bunătate, altele pentru a avea inimă curată, altele pentru a avea blândețe etc. Fiecare contribuie cu partea ei la formarea chipului lui Hristos în mine.

Ținta cuvintelor/învățăturilor Domnului este să fim asemenea Lui. (Ţinta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun, şi dintr-o credinţă neprefăcută. 1 Timotei 1:5; Şi dragostea stă în vieţuirea după poruncile Lui. 2 Ioan 1:6; Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:16)

Enumerăm câteva: să nu judeci, să nu osândești (Matei 7:1); iartă pe cel ce-ți greșește (Matei 18:21); nu te mânia (Matei 5:22); fii blând, smerit (Matei 11:29); fii îndelung răbdător (Matei 24:13); să iubești și pe dușmani (Matei 5:44); să nu te împotrivești celui ce-ți face rău; dacă îți ia cu sila, nu i le cere înapoi; celui ce-ți cere, dă-i (Matei 5:39, 42); să nu desparți ce a împreunat Dumnezeu, să nu te recăsătorești cât timp îți trăiește partenerul (Marcu 10:11); dacă ochiul te face să cazi în păcat, scoate-l (Matei 5:29); să nu strângi comori pe pământ (Matei 6:19); să nu defăimezi (Matei 18:10); să binecuvântezi (Matei 5:44); să nu folosești cuvinte nefolositoare (Matei 12:36), când dai o masă, cheamă pe săraci... (Luca 14:13); ,,Căci am fost flămând, şi Mi-aţi dat de mâncat; am fost străin, şi M-aţi primit.” (Mat. 25:35); să faci bine celor ce te urăsc (Matei 5:44);

Vom exemplifica trei învățături

Plătirea taxelor: „Se cuvine să plătim bir (taxe) Cezarului sau nu?” Atunci El le-a zis: „Daţi, dar, Cezarului ce este al Cezarului” (Luca 20:22, 25) Această poruncă ne învață să fim supuși autorităților; să nu furăm; ne învață să ne plătim taxele când ni se prestează / prestăm un serviciu, când închiriem sau luăm cu chirie un apartament, când ne zugrăvim casa, sau când construim ceva.

Ne învață să nu ne unim cu persoane care nu își plătesc taxele/care lucrează la negru (Dacă vezi un hoţ, te uneşti cu el. Psalmi 50:18), să ne plătim taxele la toate veniturile salariale. (dragostea nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr. 1 Corinteni 13:6)

Vorbirea de rău – Binecuvântarea: „Feriţi-vă să nu defăimaţi...” (Matei 18:10); „Adu-le aminte... să nu vorbească de rău pe nimeni.” (Tit 3:2) Așadar, ne este interzis să vorbim de rău pe orice om, fie apropiat, fie străin. Ne putem analiza: dacă suntem nemulțumiți de cineva, și-l pârâm altcuiva, atunci încă practicăm vorbirea de rău. Însă învățătura Domnului nu se sfârșește aici.

Dimpotrivă, El ne poruncește să binecuvântăm pe toți oamenii, chiar și pe dușmanii noștri! (Dar Eu vă spun: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvântaţi pe cei ce vă blestemă.

Matei 5:44) Prin aceasta Domnul ne cere să înlocuim defăimarea cu binecuvântarea. Să ne verificăm: Binecuvântarea este modul nostru de viață?

„Binecuvântaţi, căci la aceasta aţi fost chemaţi: să moşteniţi binecuvântarea." (1 Petru 3:9) Am răspuns chemării Domnului, ca să fim printre cei aleși? (Căci mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi. Matei 22:14) Sau suntem îndrăzneți și nu ne temem să vorbim de rău pe alții? (Totuși oamenii aceștia, nesocotesc stăpânirea și batjocoresc dregătoriile. Arhanghelul Mihail... n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară. Iuda 1:8)

Această învățătură ne-a fost dată pentru a forma caracterul Lui în noi. Dacă vom vorbi de rău, fratele, vecinul, guvernul, statul,... vom continua să avem caracterul celui care lucrează astăzi în fii neascultării. Vom fi printre cei ce nu moștenesc Împărăția lui Dumnezeu. (... defăimătorii, nu vor moşteni Împărăţia lui Dumnezeu. 1 Corinteni 6:10)

Dacă suntem supuși învățăturii Domnului, atunci binecuvântăm pe toți oamenii. Atenție mare: „În ziua judecăţii, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, şi din cuvintele tale vei fi osândit." (Matei 12:36, 37)

Neîmpotrivirea: „Dacă îţi ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ţi ia şi cămaşa." (Luca 6:29); „Dacă vrea cineva să se judece cu tine, şi să-ţi ia haina, lasă-i şi cămaşa." (Matei 5:40)

Ne putem verifica: Dacă suntem printre cei care spun că învățătura aceasta (sau poate sunt și alte învățături), este prea de tot și dacă credem că ne putem împotrivi celor ce ne fac rău, dacă credem că putem să ne judecăm pentru case, terenuri etc. atunci încă nu ne încredem în Cuvântul Lui, nici nu suntem supuși Domnului. Încă nu a început viața nouă. (Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o sufere? Din clipa aceea, mulţi din ucenicii Lui s-au întors înapoi, şi nu mai umblau cu El. Ioan 6:60, 66) Să fim atenți, căci mulți au căzut la acest test. bine celor ce te urăsc (Matei 5:44);

Planul lui Dumnezeu

Dumnezeu a plănuit înainte de întemeierea lumii, ca omul pe care-L va crea să fie asemenea Lui. „Dumnezeu a zis: Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său." (Geneza 1:26, 27)

La căderea în păcat omul a pierdut chipul lui Dumnezeu. Însă în planul făcut de Dumnezeu din veșnicii a existat și un program de refacere a chipului Său în noi. (Iată-mă că vin! În sulul cărții este scris despre Mine. Psalmi 40:7)

„I-a hotărât... să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulţi fraţi." (Romani 8:29)

„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinţi şi fără prihană înaintea Lui." (Efeseni 1:4)

De aceea Fiul Său a venit în lumea noastră ca să refacă ceea ce s-a pierdut în grădina Eden, să ne învețe și să ne ajute să reconstruim acest chip al Lui în așa fel încât să ajungem în final să fim asemenea Lui, ca să fim găsiți vrednici de Împărăția veșnică. (Nevoiţi-vă să intraţi pe uşa cea strâmtă. Căci vă spun, că mulţi vor căuta să intre, şi nu vor putea. Luca 13:24)

Scopul pentru care a venit Domnul Isus este să împlinească planul lui Dumnezeu, să salveze pe toți oamenii care vor să fie mântuiți. De aceea el lucrează cu noi prin cuvântul

Lui și prin Duhul Sfânt să refacă ce s-a pierdut. Când intrăm în școala Lui, El ne oferă toată asistența necesară în acest proces de restaurare.

Chipul lui Hristos în noi va fi salvarea noastră. (Hristos în voi, nădejdea slavei. Coloseni 1:27; ...până va lua chip Hristos în voi! Galateni 4:19)

Cei ce înțeleg acest plan și-l acceptă, vor participa și lucra împreună cu Dumnezeu la refacerea caracterului lor după tiparul ceresc. (Căci noi suntem lucrarea Lui, şi am fost zidiţi în Hristos Isus. Efeseni 2:10; ...suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. 1 Corinteni 3:9)

Nu avem altă menire pe pământ, ci doar refacerea chipului lui Dumnezeu în noi, pentru a putea locui în eternitate cu sfinții, cu cei care sunt asemenea chipului Fiului Său, oameni din casa lui Dumnezeu. (Efeseni 2:19)

Planul lui Dumnezeu este să locuiască împreună cu cei care sunt pasionați să fie ca El, (plini de bunătate...) cu cei care se îmbracă cu omul cel nou, făcut după chipul Lui. (Să vă îmbrăcaţi în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24;) Dar cum descrie Scriptura chipul lui Dumnezeu?

Haina de nuntă

Omul poate fi descris din două perspective: după exteriorul/fața lui, sau după caracterul/inima lui. În prima situație este vorba de chipul exterior care poate fi cunoscut cu ochii fizici, iar în a doua situație este vorba de chipul interior/inima lui, care poate fi cunoscut cu ochii minții, după felul lui de a fi, după caracterul lui.

În ceea ce privește descrierea chipului lui Dumnezeu, El nu poate fi descris după chipul care izbește privirea, ci doar după caracterul/inima Lui (1 Samuel 13:14). Când Moise a vrut să-L cunoască, nu a cerut să-I vadă cu privirea aspectul exterior, ci i-a cerut să-i arate felul Lui de a fi. (Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaşte... Exod 33:13)

Prin urmare Dumnezeu i-a descoperit însușirile sau caracterul Lui. (Şi Domnul a trecut pe dinaintea lui şi a strigat: „Domnul, este un Dumnezeu plin de îndurare şi milostiv, încet la mânie, plin de bunătate şi credincioşie. Exod 34:6); „Domnul este îndelung răbdător” (Psalmi 145:8)

Cuvântul Scripturii Îl mai descrie astfel: „El este Stânca; Căci toate căile Lui sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios şi fără nedreptate, El este drept şi curat.” (Deuteronom 32:4) „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:16)

Atunci când Dumnezeu ne spune că trebuie să ia ființă chipul Său în noi, El de fapt ne spune că trebuie să fie întipărite în noi însușirile Lui/caracterul Său.

El lucrează la refacerea chipului Lui în noi, și ne cârmuiește prin Duhul Sfânt ca să ne îmbrace cu însușirile Lui/lucrurile de sus. Aceste însușiri cu care trebuie să ne îmbrăcăm sunt haina de nuntă, pe care dacă nu o avem vom fi aruncați în întunericul de afară. (Prietene, i-a zis El, cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă? Matei 22:12)

Trebuie să ne dezbrăcăm de omul cel vechi cu faptele lui și să ne îmbrăcăm cu omul nou, care este făcut după chipul lui Dumnezeu. (Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Noua îmbrăcăminte are în țesătura ei bunătatea, răbdarea, blândețea, dragostea, îndurarea... (Îmbrăcaţi-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândeţe,

cu îndelungă răbdare. Dar mai presus de toate acestea îmbrăcaţi-vă cu dragostea, care este legătura desăvârşirii. Col 3:12, 14)

Această îmbrăcăminte nouă este îmbrăcămintea inimii care mă face asemănător cu Domnul Isus.

Lucrarea Duhului Sfânt

Bunătatea, răbdarea, dragostea, trebuie să ia ființă în noi și sunt obținute prin păzirea Cuvântului lui Hristos sub călăuzirea Duhului. (Suntem schimbaţi în acelaşi chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Cel ce a început această bună lucrare în noi, prin Cuvântul Lui și prin Duhul Sfânt o va duce la bun sfârșit. (Căci noi suntem lucrarea Lui. Efeseni 2:10) El a dat pe Fiul Său să moară pentru a putea fi iertați, El a sădit sămânța (Cuvântul lui Hristos) din care pornește viața și tot El ne-a dat darul Duhului Sfânt pentru înnoirea și pentru creșterea noastră. (... prin înnoirea făcută de Duhul... Tit 3:5; veți primi darul Duhului Sfânt. Fapte 2:38)

Duhul Sfânt lucrează pe tot parcursul vieții, la sfințirea noastră, devine călăuza noastră, ne îndeamnă și ne îndrumă. El lucrează cu ajutorul învățăturilor Domnului, pentru a ne crește ca să obținem rezultatul dorit de Dumnezeu, adică chipul Lui. (... prin sfinţirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2)

Învățăturile Domnului Isus sunt indispensabile pentru a imprima în noi însușirile Lui, pentru a ne remodela după chipul Lui.

Duhul Sfânt, va lua fiecare învățătură în parte și va lucra cu noi pentru desăvârșirea noastră (Când va veni Mângîietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit. Ioan 16:13; Vă va învăţa toate lucrurile, şi vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu. Ioan 14:26)

Duhul Sfânt nu vine în noi ca să stea așezat undeva, într-un colț al inimii, nebăgat în seamă, fără să-I dăm voie să se implice în viața noastră.

El nu vine decât pe poziție de conducător și numai atunci când acceptăm să ne supunem Lui. De aceea Dumnezeu ne spune ca să ținem să fim cârmuiți în totalitate de Duhul Lui. (Fiţi plini de Duh. Efeseni 5:18) El vine și preia viața noastră și lucrează în ea pentru a pune roadele Lui în noi. (... umblaţi cârmuiţi de Duhul şi nu împliniţi poftele firii pământeşti. Galateni 5:16)

Duhul lucrează cu noi și ne sprijinește în slăbiciunile noastre. Ne înțelege slăbiciunile și ne ajută mijlocind pentru noi. (Şi tot astfel şi Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu ştim cum trebuie să ne rugăm. Dar însuşi Duhul mijloceşte pentru noi cu suspine negrăite. Romani 8:26)

Însă dacă nu vrem să umblăm în ascultare față de îndemnurile Lui, atunci El nu ne poate ajuta în slăbiciunile noastre. Astfel vom opri lucrarea Duhului. El nu ne va forța să lucrăm, dacă nu vrem. (Nu stingeţi Duhul. 1 Tesaloniceni 5:19)

Numai dacă ne lăsăm îndemnați de Duhul lui Hristos și căutăm ca pe un mărgăritar de mare preț lucrurile Duhului, atunci El ne va cârmui ca să le obținem. (... umblarea după lucrurile Duhului este viaţă şi pace. Romani 8:6; Cei ce trăiesc după îndemnurile Duhului, umblă după lucrurile Duhului. Romani 8:5)

Unde este viață nouă, acolo va apărea ca rezultat al lucrării Duhului, primele roade. (... avem cele dintâi roade ale Duhului. Romani 8:23) Așa că putem să ne verificăm ușor dacă Duhul locuiește în noi.

Scriptura ne spune că primim Duhul, nu ca să trăim pentru noi înșine, ci pentru a ajunge să ne asemănăm cu Domnul, pentru a avea dragoste, și pentru fi de folos altora.

(Dragostea nu caută folosul său. 1 Corinteni 13:4; Şi fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. 1 Corinteni 12:7)

Trebuie să înțelegem care sunt lucrurile din Împărăție, comorile Împărăției, să le primim, să renunțăm la lucrurile vechi și să le înlocuim cu comoara găsită adică lucrurile/roadele Duhului: „dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor." (Galateni 5:22) Apoi trebuie să renunțăm la iubirea de sine, sau viața trăită pentru noi înșine. (În adevăr, nici unul din noi nu trăieşte pentru sine... Romani 14:7)

Vom începe o viață nouă cu lucrurile noi din Împărăție. Vom începe să lucrăm la restaurarea caracterului nostru, la haina de nuntă, călăuziți de Duhul lui Dumnezeu (Şi să vă îmbrăcaţi în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire şi sfinţenie pe care o dă adevărul. Efeseni 4:24)

Când începe viața nouă avem alte preocupări, alte rezultate. (Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi... lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu. 2 Corinteni 5:17, 18)

Suntem în fiecare zi în atelierul Lui, lucrăm împreună cu El la schimbarea după chipul Lui. Prin ascultarea de îndemnurile Duhului, și prin Cuvântul Evangheliei se vor contura în noi roadele Duhului.

Înfrânarea poftelor:

O roadă a lucrării Duhului este înfrânarea poftelor. Dacă ne supunem îndemnurilor Duhului, El lucrează cu noi ca să ne sfințim, să răstignim poftelele, să nu ne gândim la rău, să nu ne mâniem etc. (... prin sfinţirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2)

Când vom fi ispitiți, Duhul ne va aduce aminte cuvintele Domnului, ne va îndemna să unim cu credința, fapta. Apoi ne va îndruma, ca să putem reuși să ne abatem gândurile de la lucrurile deșarte și să fugim de pofta ochilor. (Prin ascultarea de adevăr, v-aţi curăţit sufletele prin Duhul. 1 Petru 1:22)

Partea noastră este să răstignim omul vechi cu patimile și poftele lui (faptele firii pământești, pofta ochilor), să lucrăm la refacerea chipului Lui în noi împreună cu Duhul Sfânt, să ne îmbrăcăm cu omul nou. (Dacă, ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l şi leapădă-l de la tine. Matei 5:29)

Pentru a răstigni firea, Domnul ne va da ca ajutor pe lângă Duhul Sfânt și mădularele trupului lui Hristos. (1 Corinteni 12) De aceea nu ne putem însoți cu orișicine, ci trebuie să fim doar în acea Biserică unde se practică curăția și nu se tolerează păcatul.

Acolo vom fi ajutați prin Duhul Sfânt și prin celălalte mădulare să creștem și să răstignim firea veche. Trebuie să fim împreună cu cei care nu iubesc lumea nici lucrurile din lume. Înfrânarea lor de la lucrurile din lume (ex. mersul la mare, vorbirea de rău, privitul la televizor și internet, munca la negru, mită etc.) ne va ajuta să ne dezbrăcăm de omul vechi. (Fugi de poftele tinereţii, şi urmăreşte neprihănirea, credinţa, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată. 2 Timotei 2:22)

Ne putem întreba: Am început să umblăm după lucrurile Duhului ca după o comoară? Sunt ele o prioritate zilnică? Avem primele roade al Duhului? Ai ca roadă a lucrării Duhului, înfrânarea poftelor? A apărut răbdarea, bunătatea? Cine are Duhul, are și roadele Lui. (Îi veţi cunoaşte după roadele lor. Matei 7:16) Nu te înșela crezând că poți să ai Duhul, dacă nu ai și roadele Lui.

Dacă am renunțat la câteva păcate (băut, fumat, petreceri) citim biblia, cântăm, ne rugăm, avem studii biblice, dar trăim tot pentru noi înșine, și nu umblăm după lucrurile Duhului, atunci putem fi siguri că încă nu a început viața nouă.

Îndelunga răbdare

Aceasta este una din „însușirile lui Dumnezeu” pe care El vrea să le întipărească în noi. Această însușire cu care trebuie să ne îmbrăcăm, se obține la îndemnul Duhului, prin supunerea față de Cuvântul lui Hristos. (Cine are poruncile Mele şi le păzeşte, acela Mă iubeşte. Ioan 14:21) Să privim la lucrarea fiecărei părți implicate:

Partea Domnului: În primul rând Domnul Isus ni se dă ca exemplu de răbdare. „Mi-am dat spatele înaintea celor ce Mă loveau, şi obrajii înaintea celor ce-Mi smulgeau barba; nu Mi-am ascuns faţa de ocări şi de scuipări.” (Isaia 50:6);

„În smerenia Lui, judecata I-a fost luată.” (Fapte 8:33)

„Hristos a suferit pentru voi, şi v-a lăsat o pildă, ca să călcaţi pe urmele Lui. Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; şi, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător.” (1 Petru 2:21, 23)

Domnul Isus ne dă învățături/porunci care ne obligă credința să lucreze cu faptele credinței. Pentru a ne îmbrăca cu răbdare, ne învață: „Nu vă împotriviţi celui ce vă face rău, Orişicui vrea să se judece cu tine, şi să-ţi ia haina, lasă-i şi cămaşa.” Matei 5:39, 40; „Dacă îţi ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ţi ia și cămașa.” Luca 6:29)

Dacă vom accepta și vom dori să păzim această învățătură fără să scoatem nimic din ea, atunci ori de câte ori se va ivi o nedreptate, un necaz, o prigonire, Duhul Sfânt ne va îndemna să răbdăm și ne va călăuzi spunându-ne ce să facem și ce să vorbim. (Dar, când vă vor da în mâna lor, ...Duhul Tatălui ...va vorbi în voi. Matei 10:19, 20)

Dumnezeu se folosește de necazuri, suferințe, nedreptăți, aceste încercări fiindu-ne strict necesare pentru a ajunge la „îndelunga răbdare”.

„Ne bucurăm chiar şi în necazurile noastre; căci ştim că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruinţă în încercare, iar biruinţa aceasta aduce nădejdea. Însă nădejdea aceasta nu înşală.” (Romani 5:3–5) „Fraţii mei, să priviţi ca o mare bucurie când treceţi prin felurite încercări, ca unii care ştiţi că încercarea credinţei voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-şi facă desăvârşit lucrarea, ca să fiţi desăvârşiţi, întregi.” (Iacov 1:2–5)

Când vom fi prigoniți, Duhul Sfânt ne va îndemna să binecuvântăm, să iubim pe cei ce ne prigonesc și să ne rugăm Domnului pentru ei, să nu le țină în seamă păcatul. Pentru a ajunge la „îndelunga răbdare” Domnul ne arată limita până la care trebuie să răbdăm. (Dar cine va răbda până la sfârşit, va fi mântuit. Matei 24:13)

Partea noastră: Pentru a avea această Roadă, este posibil numai dacă ne încredem deplin în El, în Cuvântul lui cu privire la neîmpotrivire, iertare, iubire, binecuvântare... și dacă facem întocmai așa cum ne îndeamnă Duhul Sfânt.

Trebuie să ne încredem în instrucțiunile Domnului așa cum sunt date. Trebuie să privim la pilda Lui și să călcăm pe urmele Lui, făcând cum a făcut El în relația Lui cu Tatăl și cu oamenii. (... fiindcă şi Hristos a suferit pentru voi, şi v-a lăsat o pildă, ca să călcaţi pe urmele Lui. 1 Petru 2:21)

În viața de zi cu zi avem de întâmpinat multe încercări/nedreptăți:

Multe dintre ele pot fi evitate folosind mijloacele pe care le are lumea la îndemână. Sau vom accepta și păzi învățăturile Domnului care vor rodi în noi răbdarea, blândețea, binecuvântarea, pacea, iubirea vrăşmaşilor.

Poate apare o criză de fiere (sau altceva) și suntem nevoiți să mergem la spitalul de urgență. Cei care sosesc după noi folosesc mita și intră înaintea noastră. Domnul ne interzice folosirea mitei, pentru că mita strică inima. (Eclesiastul 7:7)

Nu ne rămâne decât să răbdăm această încercare/nedreptate prin ore de durere în plus, până când Domnul le va pune pe inimă să se ocupe și de noi.

Când șoferul din spatele nostru ne accidentează, ne spune că suntem vinovați, ne vorbește urât, ne lovește... va trebui să nu ne împotrivim și să răbdăm această încercare. De asemenea dacă suntem internați în spital pentru o operație, pentru că nu folosim mita va trebui să suportăm consecințele.

Poate cineva vrea să se judece cu noi și să ne ia ce este al nostru. Dacă ne ia cu sila un lucru, să nu-l oprim să ne ia și alte lucruri. (Dacă îţi ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ţi ia şi cămaşa. Luca 6:29)

Soția (necredincioasă) ne spune un cuvânt nepotrivit, sau poate ne ia dreptul legitim de domn al casei. Să nu o oprim să ne ia și celelalte drepturi; trebuie să răbdăm până la sfârșit pentru a ne câștiga sufletul.

Când ni se iau drepturi legitime, suntem chemați de Domnul Isus să nu ne împotrivim prin vorbă, sau alte mijloace (ex. justiție) pe care le avem la îndemână. Domnul ne cheamă să răbdăm până la sfârșit. (Prin răbdarea voastră, vă veţi câştiga sufletele voastre. Luca 21:19)

Trebuie să păzim porunca Domnului întocmai cum ne-a fost dată, practicând neîmpotrivirea în toate lucrurile. (Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Matei 5:39) Așa o să apară în noi răbdarea, care este roada lucrării Duhului.

Trebuie să acceptăm să ni se facă orice rău, chiar să ni se ia viața, fără să ne împotrivim. Trebuie să calcăm pe urmele Lui. (Şi la aceasta aţi fost chemaţi; ... şi v-a lăsat o pildă, ca să călcaţi pe urmele Lui. 1 Petru 2:21)

Domnul ne va trece prin focul încercării credinței, și faptele credinței noastre raportate la învățătura Domnului privitoare la neîmpotrivire vor produce roada așteptată, respectiv răbdarea. (Prea iubiţilor, nu vă miraţi de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi, ca să vă încerce. 1 Petru 4:12)

Această încredere neclintită în Cuvântul Lui, are ca sfârșit al credinței, salvarea sufletului. (Veţi dobândi, ca sfârşit al credinţei voastre, salvarea sufletelor voastre. 1 Petru 1:9)

Trebuie să împlinim cuvânt cu cuvânt tot ce a poruncit El, fără să ne împotrivim, răbdând în nedreptate, în suferință și în necaz. Atunci când vom fi prigoniți trebuie să binecuvântăm, să ne rugăm pentru prigonitorii noștri și să îi iubim.

Lucrarea de desăvârșire este a Lui, dar nu lucrează singur, ci împreună cu faptele credinței noastre. (Vezi că credinţa lucra împreună cu faptele lui şi prin fapte, credinţa a ajuns desăvârşită. Iacov 2:22)

Astfel „încercarea credinţei” lucrează răbdarea, care își va face desăvârșit lucrarea în noi ca să fim „desăvârșiți”. (... ca unii care ştiţi că încercarea credinţei voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-şi facă desăvârşit lucrarea, ca să fiţi desăvârşiţi, întregi. Iacov 1:3, 4)

El lucrează cu noi și ne trece prin felurite încercări, ca să ne crească. Aceste încercări care nu vor fi peste puterea noastră, vor lucra caracterul lui Hristos în noi. Când vine un necaz/o nedreptate, dacă ne vom încrede deplin în El și vom avea o puternică încredințare că această încercare este pentru desăvârșirea noastră, făcând ce spune El vom ieși biruitori.

Trebuie să ne încredem în Dumnezeu că nu îngăduie să vină peste noi o ispită peste puterea noastră. (Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Şi Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre. 1 Corinteni 10:13)

Sunt nenumărate ocazii pentru a obține această roadă. După ce vom reuși să răbdăm lucruri mici, Domnul va îngădui în viața noastră și încercări mai grele. În felul acesta vom ajunge în final să fim îmbrăcați cu îndelungă răbdare, care este rodul lucrării Cuvântului și Duhului Sfânt în viața noastră.

Se cuvine să ne punem câteva întrebări:

Avem o preocupare permanentă, zilnică pentru lucrurile de sus? Avem preocupare din zori și până seara pentru avea răbdare, bunătate?

Dar pentru facerea de bine, pace, credincioșie, blândețe, dragoste, înfrânarea poftelor? Suntem interesați să ne îmbrăcăm cu haina de nuntă?

Suntem conștienți că ne-am înscris ca ucenici la școala lui Hristos? Am o prioritate zilnică în umblarea după lucrurile Duhului? (Apoi a zis tuturor: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze". Luca 9:23) **sau:** Avem preocupări asemănătoare ca mai dinainte de convertire, precum privitul la televizor, internet, concedii la mare, mita, munca la negru, softuri fără licență... ?

Aici este diferența dintre un copil al lui Dumnezeu și un om religios.

Omul religios nu a intrat în această școală-atelier, el nu este interesat pentru a obține chipul lui Hristos în el. El face fapte sporadice, dar fără să renunțe la viața lui, la sine. Vrea mântuire fără să renunțe la lucrurile din lume.

El nu lucrează în mod conștient să obțină roadele Duhului/ex. bunătate, facerea de bine prin umblarea după ele ca după o comoară de mare preț. Nu are interes să folosească poruncile puse la dispoziție de Dumnezeu pentru a obține aceste roade. Omul religios nu vede că poruncile Domnului sunt pentru desăvârșirea lui, pentru a obține haina de nuntă.

Facerea de bine, bunătatea și dragostea, sunt trei roade ale Duhului din cele nouă din Galateni 5:22. Deci o treime din preocuparea noastră zilnică pentru lucrurile Duhului ar trebui să fie pentru facerea de bine, bunătate și dragoste.

Pentru a avea toate Roadele Duhului, Domnul ne dă învățături și apoi ne dă ocazii ca să le punem în practică. Luăm ca exemplu învățătura Domnului privind facerea de bine: „Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc." (Matei 5:44); „faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb." (Luca 6:35); „... când dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi." (Luca 14:13);

„Religiunea curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim neîntinați de lume." (Iacov 1:27) „Să nu obosim în facerea binelui; Așa dar, cât avem prilej, să facem bine la toți." (Galateni 6:9)

El ne găsește și ne dă de lucru, pe lângă frați, orfanii, văduvele, străinul, săracul. Aceștia fac parte din faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm noi în ele. (Efeseni 2:10)

Domnul ne arată că în final haina noastră trebuie să aibă în țesătura ei și „facerea de bine" care este o roadă a Duhului. Cei ce au făcut ce i-a învățat El, sunt invitați la nunta mielului. „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit;" (Mat. 25:34, 35)

Omul religios ajunge să aibă zeci de ani de „pocăință" și nu a lucrat deloc sau aproape deloc pentru a obține această roadă. Sau mai bine zis nu a fost preocupat să umble după îndemnurile Duhului. Facerea de bine nu a fost pentru el o prioritate în viața de zi cu zi. Vezi această roadă la Tabita. (Fapte 9:36)

Omul religios nu vede că aceste învățături pe care el le evită, îl vor arunca afară, unde este plânsul și scrâșnirea dinților. (Duceți-vă de la Mine, blestematilor, Căci ...am fost gol, și nu M-ați îmbrăcat; Matei 25:41, 42)

Încheiere:

Dacă ne folosim capacitatea de a crede, acordând încredere deplină lui Hristos, renunțând la propria guvernare, supunându-ne poruncilor Lui/ lepădându-ne de noi înșine pentru a face întocmai ceea ce ne spune fără să ne abatem nici la dreapta, nici la stânga, atunci avem credința prin care Îi suntem plăcuți. Această credință care lucrează tot ce i se spune ne va salva.

Dacă ne încredem 99% și nu 100% în El, acest procent de 1% de îndoială, de necredință nu-L poate lăsa să isprăvească ceea ce a început. (Luaţi seama, deci, fraţilor, ca nici unul dintre voi să n-aibă o inimă rea şi necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu. Evrei 3:12)

Dumnezeu nu poate lucra în noi dacă credința pe care o avem în El este doar mentală. Partea noastră în acest legământ este lepădarea de noi înșine. Credința noastră trebuie să-I fie dedicată 100%, altfel nu poate lucra în noi chipul Lui.

Cartea Noului Legământ conține toate învățăturile lui Hristos, acestea fiindu-ne necesare pentru formarea chipului Lui în noi. (Evanghelia slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Corinteni 4:4) Nici o învățătură nu poate fi dată la o parte. Fiecare are rostul ei, nici una nu a fost dată la întâmplare. Unele sunt pentru a obține răbdare, altele pentru a obține bunătate, altele pentru a avea inimă curată, altele pentru a avea blândețe etc.

Fiecare învățătură contribuie cu partea ei la formarea chipului lui Hristos în noi. Duhul Sfânt nu v-a lăsa nici una la o parte și va lucra cu noi pe măsura creșterii noastre.

Dacă vom nesocoti doar o învățătură, cum ar fi neîmpotrivirea, Duhul nu va putea lucra cu noi răbdarea, bunătatea.

În acest caz, chipul Lui în noi nu ar mai putea fi complet, ci ar fi neterminat sau nedesăvârșit. Este asemenea cu un automobil, căruia i-ar lipsi volanul, frâna, sau altceva, ar fi nefuncțional.

Prin urmare, în ziua nunții Mielului nu vom fi îmbrăcați cu o haină corespunzătoare. În țesătura ei nu se vor regăsi răbdarea, bunătatea. (i s-a dat să se îmbrace cu in subţire... Inul subţire sunt faptele neprihănite ale sfinţilor. Apocalipsa 19:8; „Prietene” i-a zis el „cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?” „Căci mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi.” Matei 22:12,14)

Domnul să ne ajute să înțelegem la ce suntem chemați, ca să avem parte de mântuirea sufletului nostru. (...veţi dobândi, ca sfârşit al credinţei voastre, mântuirea sufletelor voastre. 1 Petru 1:9)

Alte materiale pentru trezire spirituală:

NAȘTEREA DIN NOU

BISERICA - TRUPUL LUI HRISTOS

TRANSFORMAȚI DUPĂ CHIPUL LUI HRISTOS

Le poți comanda și le vei primi gratuit!

Înscrie-te și participă la studiul Scripturii, pe temele: Nașterea din nou; Frica de Domnul; Roada Duhului; Viața nouă din Împărăție;
Biserica - Trupul lui Hristos;

Această broșură se distribuie gratuit.

Dacă crezi că această broșură poate aduce o trezire, te rugăm participă și tu în lucrarea de distribuire.

Pentru a asculta predici audio intră pe: **www.cuvantcurat.ro**

Ne poți contacta la:

tel. 0744.57.47.11; sau prin e-mail: contact@cuvantcurat.ro

Pentru orice om, cel mai important lucru din această viață este să cunoască scopul pentru care a fost creat. Este extrem de important să cunoască de ce i se cere să se pocăiască, să se lepede de sine și să creadă Cuvântul lui Hristos!

Scriptura ne arată că pentru reabilitarea omului, Dumnezeu a inclus în planul Său aceste trei lucruri, ele fiind părți integrate în acest proces al mântuirii. În ceea ce privește credința, observăm cu tristețe că astăzi este înțeleasă în mod greșit de tot mai mulți oameni.